

ע"פ 27754/06/16 - קמחי איה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 27754-06-16 קמחי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אמיר טובי
מערערים	קמחי איה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. בפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופט משה גינות) מיום 12.4.2016 בגדרה נדחתה בקשת המערערת להורות על ביטול פסק הדין שניתן נגדה בהעדר התייצבות ביום 2.3.2016.
2. בכתב האישום שהוגש כנגד המערערת נאמר כי ביום 14.9.2014 היא נהגה את רכבה בצומת כרם מהר"ל ולא צייתה לתמרור המוצב בדרכה בכך שאף שעצרה את רכבה לא נתנה זכות קדימה לכלי רכב הבא אל הצומת.
3. המערערת זומנה למשפט שנקבע ליום 2.3.2016 אולם במועד הדיון לא התייצבה ולכן נשפטה בהעדרה ונדונה לתשלום קנס בסך 900 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 30 ימים ופסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים.
4. בבקשה לביטול פסק הדין, טענה המערערת כי מועד הדיון פרח מזיכרונה וכי מדובר במועד שנקבע שנה וחצי מראש ולכן סברה כי תשלח לגביו תזכורת סמוך למועדו. עוד הוסיפה כי היעדרותה היתה בשוגג בשל חלוף הזמן הרב מאז נרשם הדו"ח ועד למועד המשפט ולא חלילה מתוך זלזול בהליכים. לגופו של עניין טענה המערערת כי עצרה בצומת עצירה מוחלטת וכי לאחר שהסתכלה לשני הכיוונים החלה לגלוש באיטיות לכיוון צפון. אותה שעה הגיח רכב במהירות גבוהה מכיוון דרום ורק בשל ערנותה לא נגרמה תאונה.
5. בהחלטתו מיום 12.4.2016 קבע בית משפט קמא כי בשים לב לכך שהמערערת זומנה כדין אך מועד הדיון השתכח מלבה, הוא דוחה את בקשתה לביטול פסק הדין.

עמוד 1

6. בערעור בפניי חזרה המערערת על הטענות אותן העלתה בפני בית משפט קמא.

המשיבה בקשה לדחות את הערעור בצינה כי שכחה לבדה אינה מצדיקה ביטול פסק דין מקום שהנאשם זומן כדן. אף לגבי החשש לעיוות דין, טענה המשיבה כי חשש מעין זה לא מתקיים בנסיבות התיק דין.

7. דין הערעור להדחות.

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 קובע כי בית המשפט מוסמך לבטל פסק דין שניתן שלא בנוכחות נאשם אם נכח כי קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

בשורה ארוכה של החלטות, קבע בית המשפט העליון כי שכחה של מועד דיון, אפילו ארעה בתום לב, אינה יכולה להצדיק אי הופעה לדיון (ראו למשל: רע"פ 1733/04 **אלעזרה נ' מדינת ישראל** (23.2.2004); רע"פ 3490/09 **גל נ' מדינת ישראל** (4.5.2009)). הטעם לפסיקה זו נעוץ בצורך לשים קץ לתופעה של התארכות הליכים שלא לצורך שעה שעל בית המשפט מוטל עומס אדיר בשל ריבוי תיקים ומתדיינים הממתינים ליומם. בבר"ע 418/85 **רוקנשטיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(3), 279 נאמר:

"מקרי אי ההתייצבות הם רבים מדי, מכדי שטענת השכחה כפשוטה תהפוך לעילה מספקת לביטולו של פסק הדין, שניתן בהיעדרו של הנאשם עקב אי-התייצבותו.... השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח יישא בתוצאות שיכחתו, ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב, אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו".

בנסיבות, הואיל ולא דבק רבב בזימונה של המערערת לדיון והיעדרותה נעוצה בשכחה גרידא, אין לומר כי קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותה.

8. אשר לחשש לקיומו של עיוות דין, די לעיין בתגובה שנרשמה מפיה במעמד רישום הדו"ח על מנת להיווכח כי היא הודתה בביצוע העבירה המיוחסת לה. בדו"ח נרשם כי המערערת אמרה לשוטר "אתה צודק במיליון אחוז עושים טעויות". אף הדברים אותם ציינה בבקשתה לביטול פסק הדין אין בהם כדי להצביע על כך שלמערערת היו סיכויים טובים להצליח בהגנתה, לו היתה ניתנת לה ההזדמנות להביא

טענותיה בפני בית המשפט. נהפוך הוא, מדבריה עולה כי לאחר שעצרה את רכבה, היא החלה בנסיעה על מנת להשתלב בצומת וכי רק על דרך נס, ובשל ערנותה, לא פגעה ברכב שחלף בצומת. תיאור זה מלמד כי המערערת לא אפשרה לרכב שחלף בצומת, לו נתונה זכות קדימה, לחצות את הצומת בבטחה. אין די בעצירת הרכב מקום שמוצב תמרור המורה לעשות כן, אלא שומה על הנהג לאפשר מעבר בטוח לרכבים האחרים החוצים אותה צומת.

9. אף העונש שהושת על המערערת אינו מקים חשש לעיוות דין. מדובר בעונש מידתי ומאוזן התואם את מדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות מעין אלה.

10. אשר על כן אני דוחה את הערעור.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים בדואר.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ו, 17 יולי 2016, בהעדר הצדדים.